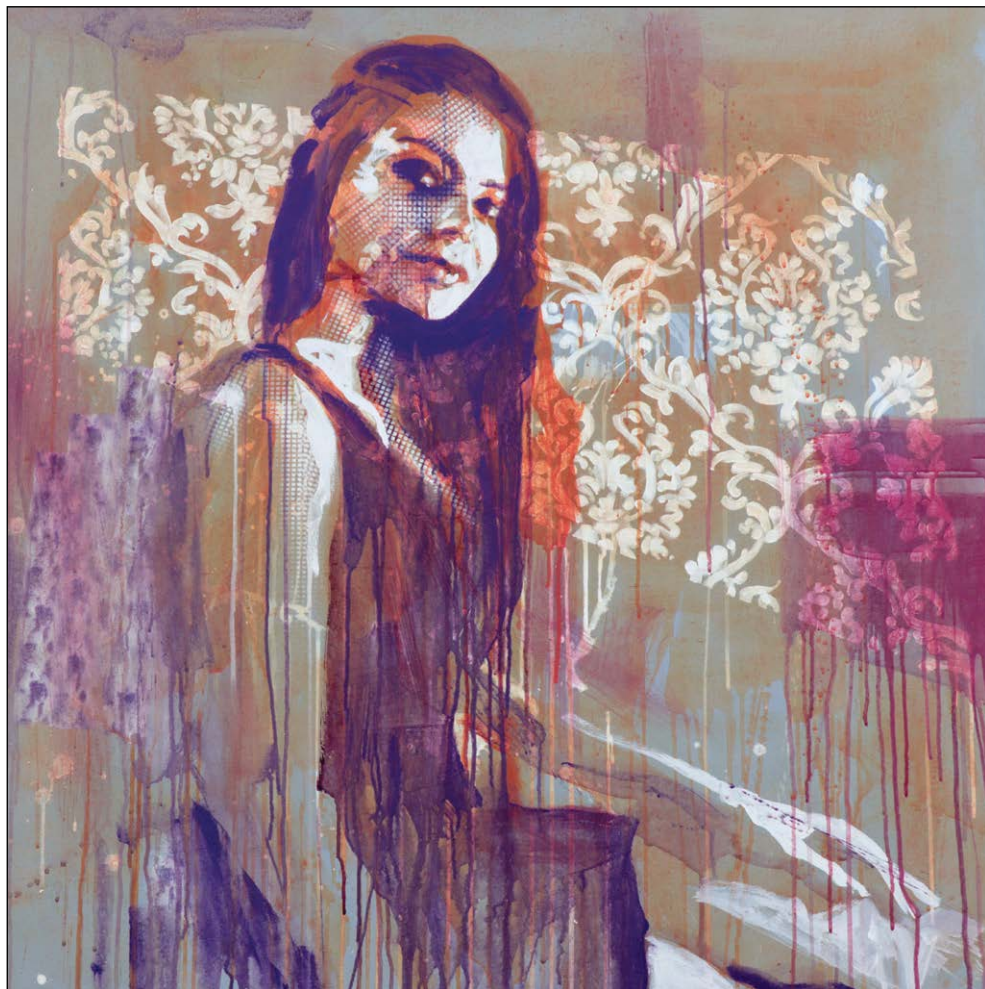

Galerija Lekt

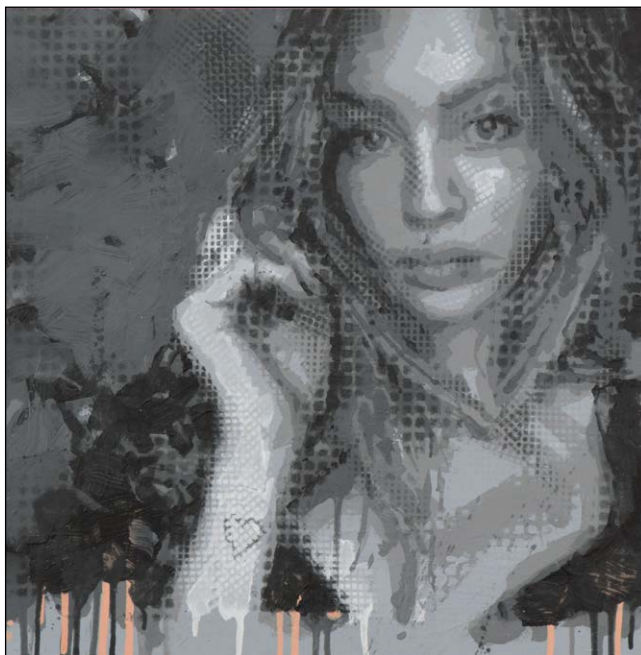
15. oktober – 1. december 2019

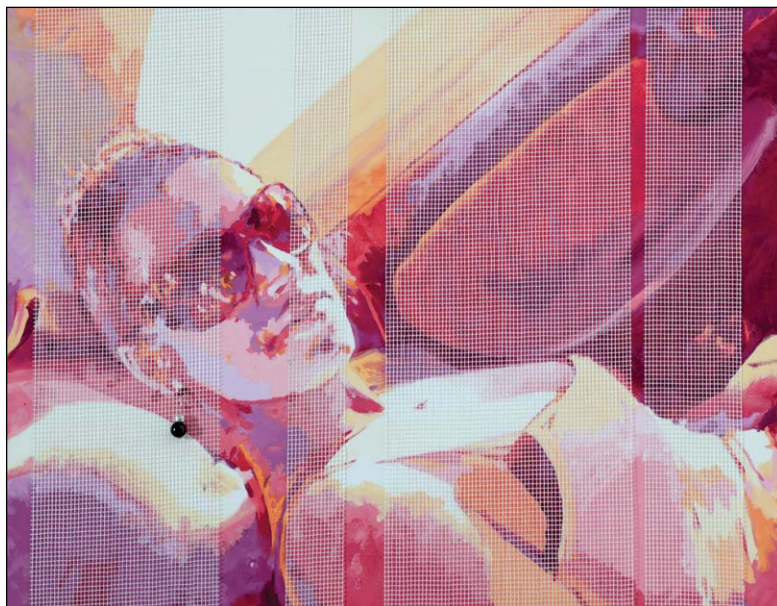
SIMON KASTELIC

Kot mnogi slikarji mlajše generacije si tudi Simon Kastelic samostojno slikarsko pot utira z združevanjem klasičnega slikarskega postopka z izkušnjami digitalne umetnosti. Vezni členi teh njegovih v mnogih pogledih eksperimentalnih postopkov so vsebinskega značaja. V njegovem novejšem slikarstvu prevladuje figuralika, a hkrati se ob njej pojavlja tudi pokrajina. In še eno dejstvo je mogoče razpoznati na njegovih podobah – odnos do slikarske tradicije, spoštovanje tistih slovenskih slikarjev, ki so ustvarili neizbrisne like oziroma, danes bi rekli, kultne podobe: slovenski impresionisti, Ivana Kobilca, Jurij Šubic. Sam to komentira takole: »Zdi se mi, da se v svetu, če gledamo zgodovinsko, zgodbe ponavljajo ciklično. Vse se čez določen čas znova zavrti.« S temi »predpodobami« mladi slikar na svoj način posodablja njihovo izročilo in ga postavlja v kontekst sedanjosti, seveda s svojim avtorskim dopolnilom – tudi z novimi vsebinskimi konteksti. Ta naslon na nekatere zgodovinske like in junake se je pri njem izoblikoval tudi skozi pripravo spomeniških zasnov, npr. spomenika pesniku Kosovelu v Sežani. Tudi z njim se na sodoben način »poigra« z znano pesnikovo podobo in jo postavi v kontekst nenavadnega pomnika.

Če je digitalni svet umetniku dobro znan z različnih področij – fotografije, oblikovanja vizualnih komunikacij, grafične, risarske in slikarske prakse – se to vse skupaj zrcali v njegovih domiselnih likovnih rešitvah. Tudi banalne prizorčke s sebkov in posnetkov z družabnih dogodkov zna spretno pretvoriti v zanimive figuralne kompozicije, ki jih zaznamujeta dinamika pogledov in razpoloženjska razgibanost. Zase pravi, da je rojen v generaciji, ki je zrastle ob računalniku, ob tem pa želi obdržati avtonomno dejstvo, da raje vse ustvari s svojimi rokami, kot pa da bi to prepustil »stroju«. Slikarske podobe gradi na pripovedih o ljudeh, ki jih opazuje v svojem svetu, v današnjem času. »Kot slikar mislim, da je moj cilj najti lasten izraz, čim bolj originalen, in da s svojim slikarstvom nagovarjam družbo upajoč, da bi se kaj spremenilo.« To seveda od avtorja terja neko notranje poštenje oziroma željo po razkrivanju takih resnic, ki bi nas ozavestile o nečem. Tudi v tehnološkem pogledu je slikar Kastelic uvedel nekaj posebnosti, s katerimi dodatno opremi svoje podobe in intenzivira njihov izraz oziroma k osnovi doda še drugačne učinke. Rad se poigrava s kolažnimi elementi. Predele svojih slik pogosto prekrije s trakovi iz fasadnih mrežic in s tem sliko dopolni s posebnimi rastrji. Osnovna barvna skala na njegovih slikah se s temi učinki nekoliko zmehča, razgradi v manjša polja, kar nas še bolj prepriča o slikarjevih izhodiščih, naslonjenih na digitalno zgrajeno podobo. Slikarjev svet je tako odprt za številne impulze, ki jih dobiva v resničnem, pa tudi virtualnem dogajanju okrog nas, zlasti v elektronskih medijih. Vse te vtise umetnik postopno predela, na svoj način združi v nove pomenske enote in jih slogovno poenoti, jim doda avtorski pečat. V osnovi so njegove naslikane zgodbe razumljive in nedvoumne, čeprav ima z nekaterimi slikami tudi drugačne ambicije – stopiti v svet čiste abstrakcije, kar je tudi eden izmed njegovih osebnih in ustvarjalnih ciljev. Njihova uresničitev seveda temelji na spoštovanju žlahtne likovne tradicije, njenega vključevanja v sodobni slikarski izraz, ki pa v ničemer ne zanemarja neposrednih vplivov številnih sodobnih tehnologij, povezanih z vizualno umetnostjo. Še enkrat: avtorjeva težnja ostaja najti nekaj izvirnega in avtorsko razpoznavnega ter to deliti z javnostjo na vse dosegljive načine.

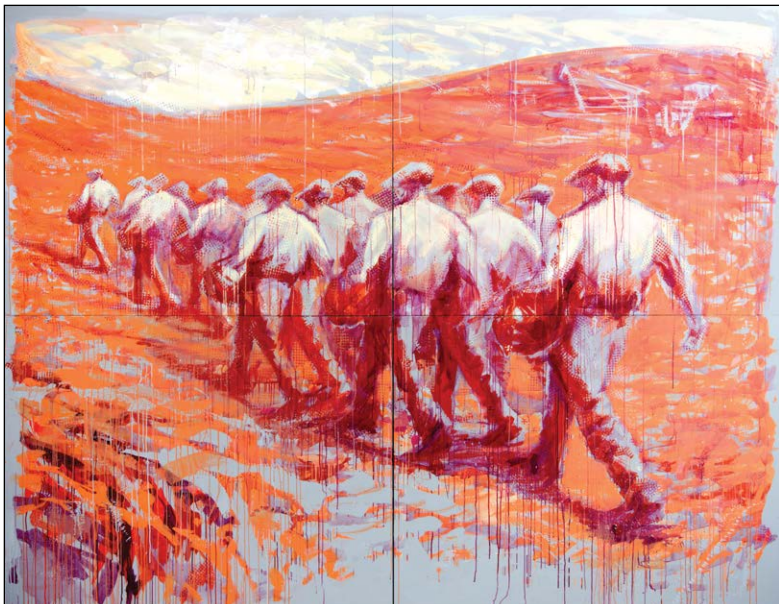
Morning after, 2019, akril na platno, 50 x 50 cm

DSC 011109.jpg, 2009, akril na platno, 70 x 90 cm

Vklopi razum, 2017, akril na platno, 100 x 120 cm

Sejalci na poti v obljubljeni dežel, 2017, akril na platno, 240 x 300 cm

Galerija Lek

Via Roma, 2015, akril na platno, 24 x 18 cm

Simon Kastelic (poznani tudi kot SOME ARTIST FROM SLOVENIA)

Simon Kastelic je bil rojen 1. aprila 1977 v Postojni. Leta 2005 je diplomiral iz slikarstva, in sicer na temo babilonskega stolpa pri prof. Eugeniu Comenciniju na Accademia di Belle Arti v Benetkah, leta 2008 pa končal še magistrski študij na Oddelku za slikarstvo Akademije za likovno umetnost v Ljubljani pri profesorjih B. Vogelniku (NSK – Irwin), dr. T. Brejcu in S. Draganu.

Doslej je sodeloval na več kot sto skupinskih razstavah doma, v Italiji, Avstriji, Veliki Britaniji, Franciji ter na Slovaškem in imel trideset samostojnih razstav. Redno se udeležuje likovnih simpozijev. Večkrat je bil nagrajen na Mednarodnem slikarskem ekstemporu Piran z veliko odkupno nagrado – v letih 2009, 2010, 2011, 2012, 2014, 2017 in 2019. Prejel je tudi prvo nagrado na sečoveljskem ekstemporu 2011 in tretjo leta 2012, leta 2013 pa še priznanje Zveze društev slovenskih likovnih umetnikov (ZDSLU) za inovativnost v slikarstvu.

Njegovo slikarsko delo temelji na digitalnem realizmu, medijski podobi, ki jo avtorsko nadgrajuje. Čeprav se njegove podobe konkretno navezujejo na digitalno sfero in poskušajo prevzeti medijsko identiteto, ostaja v sami osnovi klasični slikar, zavezan barvam in platnu.

Je profesor na visoki šoli za oblikovanje kamna in fotografijo. Ob slikarstvu se posveča še videu, računalniški grafiki, digitalni fotografiji, ilustraciji in inštalacijam. Je strokovni mentor več likovnim skupinam in posameznikom. Oblikoval in opremil je več knjig. Leta 2014 je zasnoval prenovno Kosovelove spominske sobe, je tudi avtor izobraževalnih grafičnih in video vsebin v tem prostoru. Ob 110. obletnici

Kosovelovega rojstva je kot ustvarjalec likovne podobe sodeloval v gledališki predstavi, posvečeni pesniku; je tudi avtor Kosovelovega spomenika, postavljenega ob kulturnem centru v Sežani, in talnega grafita s poezijo v centru mesta. Vsako deluje za promocijo tega pesnika. Je predsednik regionalnega likovnega društva Insula, enega od društev ZDSLU, ki povezuje približno 70 ustvarjalcev južne Primorske. Kot prvi slikar je uspešno sodeloval v oddaji Slovenija ima talent in se uvrstil v polfinale ter bil nominiran za najbolj izvirno točko sezone 2016/2017. Nепrestano sodeluje tudi z glasbeniki, in sicer z likovno nadgradnjo glasbe (od same podobe zgoščenek do odskih projekcij in nastopov s slikanjem v živo).

Na naslovnici:
Ledeno steklo, 2015, akril na platno, 100 x 100 cm